

До вх. № 18/489 від 9 жовтня 2020 року

Суб'єкт права на конституційну скаргу – громадянин Тарасюк Олександр Борисович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність статті 3, частинам першій, другій статті 8, частині третій статті 22, частинам першій, другій статті 24 Конституції України (конституційність) положення пункту 4 статті 16³ Закону України „Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей“ від 20 грудня 1991 року № 2011–ХІІ, які стосуються права військовослужбовця, військовозобов'язаного або резервіста на отримання одноразової грошової допомоги в більшому розмірі після первинного встановлення інвалідності або ступеня втрати працездатності без встановлення інвалідності під час повторного огляду.

На думку автора клопотання, при внесенні змін Законом України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України“ від 6 грудня 2016 року № 1774–VIII до оспорюваних положень Закону України „Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей“ фактично відбулося звуження обсягу соціального права, а саме: права на отримання доплати у зв'язку із встановленням вищої групи інвалідності, чим порушено частину третю статті 22 Конституції України, якою не допускається звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод при внесенні змін до чинних законів. Крім цього, скаржник стверджує, що пункт 4 статті 16³ Закону України „Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей“ порушує статтю 24 Конституції України, якою гарантовано, що громадяни мають рівні конституційні права і свободи та є рівними перед законом, а також має дискримінаційний характер.